

Kokios Reikšmės Turėjo Šios Šventės Mūsų Protėviams

Laikotarpis Kuriame Buvo Sprendžiama Žmonių Laimės.

Laikotarpis, kuriame užsi- baigia senieji metai ir praside- da nauji, tai yra nuo Kūčių vakaro iki Trijų Karalių, tu- rėjo ypatingos reikšmės mūsų protėviams. Norint suprasti ta reikšmę ir bent kiek išgilinti

į žmonių nuotaiką anose ga- dynėse, reiktų grįžti mums pa- tiems į kudiakystės laikus, ku- riuose visos pasakos, atrodė mums tikrenybė, o gamta bu- vo pilna visokių stebuklų ir monų. Jei tą sugebėsime bent dalinai atlikti, tada mums bus lengviau pagauti pačių švenčių svarbą ir jų majestotišką di- denybę prieš keletą ar kelioli- ka šimtmečių.

„Nauji Metai, nauja laimė“, sakydavo lietuviai. Bet kokia ji bus, ir kiek jos bus? — tai paslaptis, kurią kiekvienas ban dydavo atspėti Kalėdų laiko- tarpje ir prieš — Naujus metus. Mūsų protėviai buvo linkę tikėti, jog visas, kas at- sitinka jų pačių gyvenime ir aplinkinėje gamtoje, būna iš anksto nulemta gerųjų ir pik- tųjų dvasių.

Paprastas smalsumas ir ne- kantravimas versdavo žmones teirautis, spėlioti apie tuos die- vų ir piktųjų galybių nuospre- džius ir kas kiekvienam yra skirta sekančiuose metuose. Spėliojimai buvo atliekami burtų pagalba arba sekant į- vairius reiškinius gamtoje ir žvaigždžių kombinacijoje.

Jauniesiems rūpėjo pirmoje eilėse meiliški dalykai; senes- nieji rūpinosi geru derliu, sa- vo pačiu amžiumi ir sveikata, gyvulių išlaikymu ir pan. Na, ir prasidėdavo visokie pranaša- vimai ir burtai. Daugelį jų atsimename dar ir mes, apie ki- tus esame girdėję arba skaitę. Kas keisčiausia, kad ir šios ga- dynės žmonės dar nėra visiškai atspalaidoję nuo paprastų se- noviškių įsitikinimų, jog mūsų gyvenima, nuo pradžių iki ga- lo, kontroliuoja ir nulemia vis- kama matančios, viską žinančios aukštybių pajėgos. Pasakymas, jog „Be Dievo valios ir plaukas nenukrenta nuo žmogaus gal- vos“, kaip tik patvirtina tą, ką esame aukščiau suminėję.

Laimės ir geresnio būvio ješ- kojimas yra visų laikų ir visų amžių pats svarbiausias rūpes- nis ir galvosukis. Mūsų pro- tėviai vadino tą „žmogaus da- lia“, arba paskirtimi. Iki pat vėliausių laikų lietuvių liau- dies dainose dar užtinkame su- minėjimus apie „dalelę skirtą“, „rūščią dalelę“ ir pan. Tu- mi pareiškiamą žmonių tikėji- mas į iš anksto nubrėžtą kiek- vienam likimą — gera ar blo- ga.

Bet nereikia manyti, jog mū- sų protėviai akiai priimdavo visus tuos aukštybių „nuospre- džius“. Tikėjimas ir jų tarpe- jo vienu keliu, o gyvenimas

kitu. Jūs nusistebėtumet pa- tyrę kiek pastangų būdavo ide- dama apeiti arba prašalinti esa- mas arba būsimas blogybes, kurias neva paskyrė likimas. Prieš pat Kalėdas ir Naujus Metus atliekamos apeigos arba burtai siekė užkirsti kelią pik- tų dvasių užsimojimams ir pa- dėti jas kur jos priklauso. Gal būt tos priemonės, šiandieninę kalbą vartojant, buvo vaikiškos ir neprotingos, bet jose visgi pasireiškė žmonių pasiryžimas kovoti prieš piktą ir siekti ge- resnio ir laimesnio gyvenim- o.

Siame žiemos švenčių perio- de išskildavo aikštėn daugybė gražių, poetiškų gamtos ir sau- lūtės atvaizdų. Visi džiaugėsi grįžtančia iš nelaisvės saulute, jausdami, jog ko arčiau ji slen- ka, tuo greičiau ateis sunkios žiemos pabaiga. Saulė buvo šlovinama kaip gyvybės šaltis, derliaus augintoja, laukų ir pievų puošėja ir tikroji žmo- gaus draugė. Mūsų protėviai Kalėdų šventėse ją sveikino kaip išlaisvintoją ir gerąją. Nereikėjo jiems būti dideliais fizikais arba astronomais, kad patirti, jog be saulutės ir jų gyvenimas nebūtų įmanomas.

Taigi, visame gamtos galy- bių arsenale, geroji saulutė bent viduržemyje, nustelbdavo visas kitas teigiamas ir neigiamas dvasias, kontroliuojančias žmogaus gyvenimą, ir pasėjo to, pačios šventės būdavo links- mios ir optimistiškos.

Susirūpino Vokiečių Mergaičių Kompeticija

Pasirodo, jog įvairios šalys savotiškais sumetimais bijosi vokiečių. Anglai nerimauja nu- jausdami, jog vokiečiai gali iš- stumti juos iš daugelio rinkų užsienyje; prancūzams sapnuo- jasi atgimstanti vokiečių kari- nė galybė ir pan. O kokį gi pavojų iš tos pusės jaučia ame- rikiečiai? Pastariesiems nerim- mastį sukelia vokiečiai!

Mat, daugelis mūsiškių ka- reivių, patekusių į Vokietiją greitai įsimyli į tos šalies mer- ginas ir apsideva jas. Būna atsitikimų, jog vedė amerikie- čiai divorsuoja savo žmonas ir vėliau apsideva su vokiečiai- tēm.

Keli vietiniai žurnalai pra- dėjo ješkoti priežasčių kodėl vo- kietaitės taip greitai privileija mūsiškius vyrus. Apklašinė- jus užinteresuotus asmenis, pa- aiškėjo štai kas: vokiečiai esančios „moteriškos“, daugiau klauso vyrų ir stengiasi jiems įtikti. Amerikoje esą kaip tik priešingai — čia tai vyrai tu- rį pataikauti žmonoms ir jų klausyti.

Įvairūs moterų klubai šioje šalyje dabar bando atremti šias klaidingas mintis apie ameri- kietes moteris.

JAV-ėse yra apie 130, taip vadinamų, „pirmaeilų“ gele- žinkelių linijų.

ŠVIESYBĖ NAKTIES TAMSOJE

Daugel žvaigždžių naktinės tamsybės Glamonėjas šviesos spinduliais Ir nuo amžių pasaulio platybėse Nenuklystamais rieda keliais.

Ir ant žemės yr' žvaigždžių skaisčiausių Jkūrėjo ranka įžiebtų. Jos spindėjimu savo gražiausiuoju Rodo kelią siekimų šventu.

Sviečia žvaigždės padangėj mįgėdamos, Puošia sapną naktelės žvynos. Karštos širdys jas lydi gerėdamos, Plaukia godos krūtinės Jaunos.

Bet ant žemės, čia skurdo tamsybėje, Žvaigždė — sielų retai pastebės. Tik paskendus jai amžių gilybėje, Jos gaivioji šviesa sužibės.

Ir dangaus ir šios žemės žvaigždutėse Yr' dalelė didžios išminties. Ir jomis dvasia kelią sau nutiesia Į šviesybę per tamsą nakties.

— Putinas.

Padavimas Apie Tai Kaip Burtu Pagalba Nugramzdintas Visas Dvaras

Burtininkai Seniau Turėjo Nepaprastai Didelės Galios

Nieko nuostabaus, jei žmo- nės Kūčių vakare ar Kalėdų šventėse griebdavosi visokių burtų atspėti savo ateitį arba sulaukyti pragaištingą piktųjų dvasių veiklą.

Burtų veikmė buvo neabejo- tina senesnės gadybės žmonių galvosenoje, o profesiniai bur- tininkai mūsų protėviams atro- dė tikrais stebukladariais, kurie sugebėdavo nugramzdyti ne tik atskirus namus, bet ir istisą miestą.

Štai vienas užrašytas padavi- mas apie vieną tokį įvykį 16- tam šimtmečiuje.

Keturis kilometrai nuo Bab-

tu į vakarus, girioj Kuralgiriu vadinamoj yra kalnelis, vadi- namas Beržotu. Kalnelis tur- maždaug dešimtinę pločio. Pro jį teka apelis Strelukas. Ber- žotas aplinkui tankiai apaugęs medžiais, jo viršūnėj betgi nėra nė vieno medžio.

Apie Beržotą yra daug jau nuo senų senovės kalbama. Sa- ko, ten esąs paskendęs karalai- tės Bonos miestas. Mat kara- litė, kuri valdė miestą, neger- bė burtininkų. Būdavo, kai į karalaitės miestą ateidavo bur- tininkai, tai karalaitė liepdavo jiems išsinešti, iš kur atėję. Toks pasielgimas jiems nepa- tikdavo ir jie varomai žadė- davo atsilyginti.

Kartą karalaitė surengė dide-

lę puotą. Susirinkus svečiams, puoton atėjo burtininkai. Kara- litė, senu papratimu, palie- pė jiems išeiti. Burtininkai iš- eidam prakeikė miestą. Burti- ninkai sakė, kad tol miestas bus nugrimzdes, kol kas nepri- žadės karalaitės vesti.

Praslinko daug laiko, žmo- nės visai užmiršo, kad ten bū- ta garsaus miesto, karalaitės Bonos sostinės. Kartą pieme- nys ganydami gyvulius, saulė jau buvo patekėjus, pamatė miestą keliantis aukštyn tame pat Beržote, kur neauga joks krūmas. Piemenys nusigandę nežinojo kas daryti. Vieni norėjo bėgti tolyn, bet kiti su- draudė.

Ziūrėdami toliau piemenys matė puikiausius rūmus, baž- nyčias, kurie jiems bežiūrint, iškilo aukštyn ir pranyko. Re- giniui pranykus, jie ėjo pažiū- rėti ant kalno, bet nieko nera- do: kaip anksčiau žolė buvo su- žėlus, taip ją ir rado. Pieme- nims parginus namo ir papasa- kojus, žili seneliai prisiminė ir papasakojo visa, kas parašyta. Kas dešimt metų iškylas iš kalno miestas, bet kol žmonės pribėga, visas pranyksta ir nieko neberanda.

Ilgos Dienos Mėnulyje

Viena diena mėnulyje pri- lygsta 29 ir pusei dienų mūsų žemėje. Taip yra delto, kad mėnulis daug lėčiau sukasi a- pie savo ašį negu žemė.

Kūčių Paruošimai Lietuvos Kaime Senesniais Laikais

Mėnesiena. Kieme šalta, žverbla ir tylu. Tik tvora kai kada sutreška nuo šalčio, tik šuo kieme suamsi kartą kita ir vėl nutyla, tik sniegas sugurg- da einančiam po kojomis...

Senė Rambienė stovėjo pas krosnį, poteriovo ir traukė iš- keptus šližikus, o mažas anū- kelis Vikčiukas čia pat stovėjo, prisilaikydamas viena ranka bobutės sijono, kitos pirštus susikišęs į burną, ir pasistieps žiūrėjo, kaip bobutė, traukda- ma iš krosnies, mėtė į gelde- lę karštus šližikus.

— Bobule, duok man vieną šližiką, tą mažiuką mažiuką, — neiškentes, paprašė anūkas.

— Kad karšti jie, anūkel, nudegsi rankeles.

Vaikas paleido sijoną, užėjo iš kito bobulės šono, kur sto- vėjo geldelė, ir išsitraukė pati- kusį jam šližiką, bet tasai buvo tikrai karštas. Vikčiukas, pūs- damas visa burna į jį, prispau- dė rankove šližiką į pilvą, o ki- ta ranka užraitoto skverną ir sugriebė į jį savo ėminį.

Linksmas, kad gavo šližiką, nubėgo į lovą, kur sėdėjo mo- tutė. Ten pasistojo ant jos kojos letenos, kurią jam atki- šopė motutė, kaip ant liepto, į- kopė į lovą, atsigulė pasienyje už motutės pečių ir ėmė gar- džiai valgyti šližiką...

O kieme buvo šalta, žverbla ir tylu; tik tvoros terškino nuo šalčio bei kur-ne-kur kartą ki- tą sulojo šuo...

Suviravo durys, ir į pirkia- jėjo senas Rambynas. Jisai atsi- nešė šieno glėbį ir padėjo jį ant stalo. Nusirengęs, uždegė lempą, kuri kabėjo ties stalo viduriu, ištaisė šieną, kad vi- sur lygū būtų, ir užklojo stal- tiese.

Vikčiukas jau sėdėjo kampe ir stebėjosi, ką čia senelis da- ro. Kada bobulė atnešė ir pa- statė vidury stalo lėkštę, kurio- do gulėjo kelios spalvotos plot- kelės, vaikas neiškentė ir pa- prašė:

— Diedeli, duok man šitą raudoną...

Senė Rambienė sunėšė ir su- statė ant stalo visą dvliką val- gymų, kur kiekviena ūkininkė gamina Kučioms: buvo čia ir silkės svogūnuose, ir žuvis, ir grybai, ir grucė, ir kisielius, ir šližikai, ir miešimas, ir dar daug kitų valgymų.

Senis Rambynas kiekvieno val- gymu atidalino — kąsnelį at- laužė, atkabino šaukštą ir kro- vė visa į vieną dubinėlį, kur stovėjo gale stalo ant suolo. Visų valgymų paragavęs, statė į tam tikrą stalo vietą, kaip nuo seniausių laikų tėvų tėvai da- rydavo.

— Dieduli, kam tu visko ka- bini į tą mažiuką dubinėlį?

— Gyvulėliams, anūkel. Te- žino ir jie, kad šiandien Kū- čios, — paaškino Rambynas anū- kui.—V. Krėvė.

Skestantis žmogus ir už šiau- do griebiasi.

Sovietai Neleidžia Kalėdinių Dovanų Gyventojams Už Geležinės Uždangos

Kalėdinės Nuotaikos Vakaruose Ir Rytuose

Komunistiniai Lenkijos, Cechoslovakijos, Vengrijos ir Rumunijos režimai atsiskė išleistų dovanų, kurias amerikiečiai...

Kalėdų proga norėtų pasiųsti savo giminėms ar pažįstamiems. Sovietų Sąjunga jokios dovanos po karo neleidžia ir Lietuvon.

Kas galėtų tuo patikėti? Komunistai žino, jog daugeli amerikiečių giminystės ryšiai jungia su atskiru Europos kraštų gyventojais ir kad nieko, rodos, negali būti paprastesnio, kaip sudaryti sąlygas jiems vienas kita broliškai pasveikinti ar dovaną pasiųsti.

Nenuostabu, kad vengrų kalba leidžiamas Amerikoje laikraštis klausia: "Ar mūsų brangieji broliai tėvynėje žino, kad komunistiniai režimai, kurie tariasi atstovaujantį tu kraštų žmonėms, yra taip žemai puolę, jog jie drįsta neišleisti net kalėdinių dovanų? Ar žmonės žino?"

Jei klausima tegali atsakyti patys komunistiniai režimai — tie patys, kurie nekaltuosius siunčia katogon ir mirtin; tie patys, kurie kalbėdami apie spaudos laisvę, diktuoja, kas bus ir kas nebus spausdinama tu kraštų spaudoje.

Jau kuris laikas Amerikoje veikia CARE organizacija, kuria

ikūrė visa eilė labdaros institucijų. Jos tikslas — rūpintis europiečių šalpa. Šioji organizacija tarpininkauja amerikiečiams, kurie nori pasiųsti maisto ir rūbų siuntinius — dovanas užsieniui.

Sakykite, New Yorko lietuvis nori pasveikinti Kalėdų proga savo senelę Lietuvoje ir jai pasiųsti praktišką dovaną — iš ko ji galėtų turėti daugiausia naudos. Ir štai apsigalvojęs šis lietuvis pasiūnia pinigų mirtinai CARE organizacijai, nurodydamas kam, kur ir kokios rūšies dovanai jis tuos pinigus skiria.

Sakykite, kad šis lietuvis apsisprendė pasiųsti standartinį maisto paketą. Štai ka jo senelė, atidariusi kalėdinį paketą rastų: kilogramą kavos, kurios, kaip matote, Maskva nenori senelei perduoti; pusę kilogramo "kakao", kurios Maskva neleidžia; pusę kilogramo šokolado, dėl kurio Maskva draskydama šaukia "niel'zia"; toliau... kilogramą piauštyto bekonos... niel'zia... ketvirtį kilogramo arbatos... niemožno; ketvirtį kilogramo pašeto... niel'zia; pustrčio kilogramo cukraus... niel'zia; po pusę kilogramo džiovintų slyvų; džiovintų vynuogių (razinku), marmelado ir kilogramą ryžių. Tai ir viskas. O Maskva, šaukdama "niel'zia" ir "niel'zia", šį maisto paketą sutinka, kaip kokią pragarą mašiną, kuri ko gero im

ir išneš padangėn visokius Sniečkus, Mincus, Bermanus, Žapotockius, Rakosius...

Yra ir kitokių rūšių pakeitai. Sakykite šį kartą vengras užsuka CARE organizacijos raštinėn. Artėja Kalėdos, jis prisimena savo brolių Budapešte, kuris, galbūt, svajoja apie tradicinį valgį — gulišą, bet kurio negali turėti, nes krašte "gaspadoriauja" komunistai. Jis sumoka dešimtį dolerių už kuriuos už sako specialų paketą, kuriame daugiau mėsos. Štai ka jis savo broliui parinko: porą kilogramų įvairių jautienos konservų, po puskilogramį dešrelių, bekonos, sviesto, margarino, taukų, tris kilogramus cukraus ir kelias dėžes persikų, ananasų ir slyvų konservų, dar kilogramą ryžių.

Ka j tai atsako Budapešto režimas. Jis sako "niel'zia"; jis neleidžia to maisto paketo — kalėdinės dovanos Vengrijon įvežti.

Tą patį daro Lenkijos režimas, Estijos, Rumunijos, Cechoslovakijos, Latvijos...

Maskva su didžiausiu apetitu susigrobsto gėrybes iš pavergtų kraštų, tačiau, pavertę žmones elgetomis, kaip ugnies bijo, kad geresnis kašnis pavergto iš Amerikos nepasiektų; kad tik žmonės neužmirštų gyveną tokiame "rojuje", kur tikti draugai komisarai turi duonos pasisotinti ir gerą drabužį — apsilvilti, bet kuriame dirbančiam plutos gailima.

CARE organizacijai priklauso ir Bendrasis Amerikos Lietuvių Šalpos Fondas, kuris ligi šiol Lietuvos išeiviams Europoje išsiuntė gėrybių už kelis

milijonus dolerių ir ko ši Amerikos lietuvių organizacija nedarė, kad išgautų leidimą pasiųsti maisto ar rūbų broliams Lietuvoje. Visur, kaip į sieną, buvo atsimušta į tą masiškąją "niel'zia".

Ne be reikalo ir suomių kalba leidžiamas New Yorko laikraštis piktinasi tokiu sovietų elgesiu, kuris žmoniškumo nepripažįsta.

Yra sakoma, kad Amerikos vyriausybė šiuo tarpu labiau susirūpinusi įvykiais ir reikalų raida Azijoje, negu Europoje ar kur kitur.

Skelbia, Jog Sirijoje Rasta Nauja Relikvija

Tai Esąs Dievo Motinos Juostos Gabalėlis

Neseniai tapo paskelbta, jog sename Sirijos mieste Homs, po akmeniniu altoriu bažnyčioje buvo rasta nepaprasta relikvija — gabalėlis medžiagos, kuris priklausė Dievo Motinos juostai. Toji medžiaga buvo sudėta į stiklinį indą ir per šimtmečius išsilaikė gerame stovyje.

Istoriniai daviniai tačiau niekur nenurodo, kad Kristaus Motina būtų dėvėjusi bent kokią juostą.

tavo tėvelis sugrąžins man šnapsą ir cigarus, kuriuos davinėjau jam per porą metų?

No Viskas Gražinta

Dunojaus Upė Nusenka

Ji: — Negaliu būti tavo žmona ir gražinu tau visas brangesnes dovanas, kurias man įteikė. Štai jos...

Iš Vienos pranešama, kad Dunojaus upė, kura paprastai plaukydavo dideli laivai, šiuo metu taip nuseko, kad tarpais turėjo būti sustabdytas bet koks garlaiviais susisiekimas.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

Sirdingiausi Linkėjimai Kalėdų Šventėsė Pacientams.

Draugams ir Visai Lietuvių Visuomenei.

DR. K. DRANGELIS

2420 WEST MARQUETTE ROAD

Telefonas REpublic 7-2266

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams ir Draugams.

CHARLES GROCERY

CHAS. ir ONA PILIPONIAI, Sav.

3248 South Green Street CHICAGO, ILLINOIS.

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

LINKSMŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

TURNER BROTHERS

Žinoma Lietuviams Vyrų Rūbų Krautuė KAMPAS HALSTED IR ROOSEVELT ROAD

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

HOLY NIGHT SILENT NIGHT

CHRISTMAS GREETINGS

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Kostumieriams ir Draugams.

Bridgeport Hardware & Paint Store

STANLEY MANKA, Mgr.

3214 S. Halsted St. — Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

CHARLIE'S TAVERN

KAZIMIERAS ir VERONIKA KASILIAUSKAI, Savininkai.

3356 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

LINKSMŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

LITUANICA TAVERN

CHARLES UKELIS, Sav.

3436 S. Lituania Ave. — Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

ANTANAS CHURAS

3253 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

PROGRESS Furniture Kompanijos

Direktoriai ir Visa Darbuotojų Organizacija Sveikina

KALĖDŲ ŠVENTĖSĖ

Esančius ir Būsimus Remėjus, Prietelius ir Visus Lietuvius

PROGRESS BENDROVĖS KRAUTUVĖ

MRS. E. STULGAITIS
MRS. J. SIMAITIS
MISS D. KRUSHAS
J. MISKUS
V. DZENKAUSKAS
J. MOCKUS
V. ZEROLIS

J. A. KRUKAS

SENIAUSIA LIETUVIŲ BENDROVĖS KRAUTUVĖ CHICAGOJE

PROGRESS FURNITURE CO

4181-83 ARCHER AVE. Tel. LAfayette 3-3171

Brighton Parko Kolonijoje CHICAGO, ILLINOIS

J. KALĖDINSKAS

S. J. KRUKAS

AL. NECKROSH

D. SEMAITIS

Senoji Indu Pasaka Apie Žmonių Išmintį

Apie Mokslą ir Nuovoką

Mažame Indijos miestelyje gyveno keturi draugai — Brahaminai. Trys iš jų tarpo pasiekė gana aukštą mokslą, bet neįgijo geros nuovokos. O ketvirtas neturėjo tokios progos, ir liko nemokytas. Jis teturėjo savo igimtą nuovoką.

Viena diena visi keturi susitiko miestelyje, pradėjo kalbėtis ir nutarė:

— Kokia nauda iš pasiektų mokslų, jeigu žmogus nekeliava, nelaimi karaliu malonės ir neįsigyja turto? Kas bebūtų — mes turime keliauti. Ir draugai pasileido kelionėn laimės ieškoti. Po kelių dienų kelionės, vyriausias iš jų sustojo ir tarė draugams:

— Vienas iš mūsų netinka prie kompanijos — nėra pakankamai išmintingas, ir nėra išėjęs mokslų taip, kaip mes. Vien tik sveika nuovoka, be jokio mokslų, gi negalima laimėti karaliu malonės. Laimėjimai betgi turėsime visi pasidalinti. Gražinkime jį atgal į namus!

Tuomet antrasis pridėjo: — Išmintingasai drauge, Tau stinga mokslų žinių. Apsigrįžk

ir keliauk sau namo. Bet trečiasis pasipriešino: — Ne, ne. Ne taip mes turime elgtis. Mes visi drauge žaidėme nuo tų laikų, kai buvome maži vaikai. Eik su mumis, kilmingsai bičiuli. Tu esi vertas dalies tų turimų, kuriuos mes visi kartu išgyvome.

Taip buvo susitarta. Ir pasileido jie toliau kelionėn. Priėjo didžiulį mišką, kurio pakraščyje rado begulinius negyvo liūto kaulus. Tai pamatęs vienas iš draugų tarė:

— Bičiuliai, štai mums yra proga parodyti savo išsilavinimą. Čia gulį liūto kaulai. Pritaikykime savo mokslų žinias ir atgaivinkime jį.

Tuomet pirmasis tarė: — Aš moku sudėstyti jo griaučius.

Antrasis pridėjo: — Aš galiu parūpinti jam odą, raumenis ir kraują. O trečiasis sukėlė: — Aš galiu jam ikvėpti gyvybę.

Taip pirmasis sudėjo liūto griaučius, antrasis parūpino jam raumenis, oda ir kraują. Trečiasis buvo jau besirengęs jį atgaivinti, kai ketvirtasis, bemokslis, bet su nuovoka, draugas, jį sulaukė ir tarė:

— Atmink, kad čia — liūtas. Jei tu jį atgaivinsi — jis vietoje sudraskys mus visus.

— Tu neišmanė! — atrėžė jam vienas iš draugų. — Tu nori paversti mūsų mokslą į niekus. Bemokslis mat nori mus išmintinius pamokinti.

— Jei taip, tai palaukite minutėlę, — atsakė jam neišmanėlis, — kol aš ilipsiu į šį palauk medį.

Liūtas tapo atgaivintas. Atsikėlė, pasiraizė, ir pamatęs jam nepažįstamas tris žmogiskas būtybes, puolė jas, ir viena po kitos sudraskė.

Taip išmintinai ir žuvo. Bet Brahaminas su sveika nuovoka, patupejęs ir palaukęs kol liūtas pradings tarp krūmų, ramiai sau nulipo ir sveikas sugrįžo namo. — "M. S."

Ar Ateis Toks Laikas Kada Žemė Nebegalės Išmaitinti Žmonių

Tuom Tarpų Panašaus Pavojaus Dar Nesimato

Jau praėjo daugiau, negu šimtas metų, kai pakeltas klausimas apie žemės perpildymą. Buvo išreikšta baimė, kad jau nebetoli tas laikas, kada žmonių bus tiek, kad žemė jų nebegalės išmaitinti. Nuo to laiko tas klausimas vis tebėra rimtai iškeliamas ir svarstomas. Neseniai tuo klausimu pasirodė knyga pavadinimu "The Limits of the Earth". Jos autorius — Fairfield Osborn. Prieš penkis metus jis buvo išleides tuo pat klausimu knyga pavadinimu "Our Plundered Planet".

Žemės perpildymo klausimas yra perankstyvas. Tai tolimos ateities rūpesnis. Dabartinis rūpestis turi būti tas, kad susitvarkius taip, kad iš perpildytų kraštų žmonės galėtų emigruoti į tuščius ar pusėtuščius kraštus. Tarpe perpildytų kraštų yra Japonija, Vokietija, Indija, Italija, Egiptas, Belgija, Olandija.

Tuo tarpu Afrika ir Australija tai pustušti žemynai. Pacifiko salos pustuštės. Kanada pustuštė. Pietų Amerika pustuštė. Perpildytiems kraštams turi būti keliai atidaryti į pustuštes žemes.

Tolimesnis žygis tai drėkinti tyrynus. Nylas jau drėkina geroką Saharos tyryno dalį. Nylo žiotys gali būti "užkorkuotos" ir visas jo vanduo galį būti pasuktas į Sacharą. Išradimai gali paversti derlingomis žemėmis visus tyrynus. O kiek

maisto slepia didingi vandenynai? To klausimo žinovai sako, kad vandenynuose maisto daugiau, negu bet kas išvaizduoja.

Tiek Tiek Suomia Išdrįsta Prisiminti Apie Lietuvą

Suomių Helsinkyje koalicinės konservatorių partijos vyr. organas "Uusi Suomi", vienas iš svarbesnių suomių dienraščių, išdėjo lietuvių bičiulio Dr. R. Ollerio straipsnį apie "Kalevalos" vertėją kan. A. Sabaliauską-Zalia Rūtą. Jame išsamiai nusakyta kan. A. Sabaliausko literatūrinė veikla ir jo santykiai su suomiais. Straipsnis papuostas velionio nuotrauka karo kapeliono uniforma. Suomia ir šiaip gyvai domisi kultūrinio lietuvių gyvenimu bei ju veikla tremtyje.

Nebūk per drąsus — akis išdegsi, nebūk lėtas — dalies neteksi.

Dėk grūdą prie grūdo — pripils aruoda.

Boševikai Lietuvoje Garsina Sibirą

Ivairiuose Lietuvos miestuose buvo rodoma sovietiška filma apie Sibirą ir jo gamtos grožį, tur būt nuraminimui tu, kurių giminės ar kaimynai tapo išgabenti anon pusėn Uralo kalnų.

Tačiau toje filmoje neparodyta nei viena vergų stovykla, nors jose sugrūsta desėtkai tūkstančių lietuvių.

Teismo Kambaryje

Liudininkas: — Aš galvoju, jog tai įvyko prievakaryje.

Advokatas: — Man nesvarbu ką tu galvoji; pasakyk mums ką tu žinai.

Liudininkas: — Aš negaliu kalbėti negalvodamas. Aš nesu advokatas.

Po iškėlimo šnipo Harry Dexter White bylos bendrai imant pripažinta, kad buv. prez. Truman šnipo klausimą skaitęs antraileiu.

Nebus Tiek Patogumų

Toronto, Kanada. — Vietinė apskričio taryba nusprendė įvesti sunkesnę darbą ir mokesnį maistą kalėjime. Priežastis — daugelis vyrų tyčia atlieka mažą piktadarybę kad praleidus keletą žiemos mėnesių kalėjime.

Prez. Eisenhower neseniai buvo pasidavęs pilnam sveikatos ištyrimui. Doktorai pripažino, kad jis yra geroje sveikatoje.

Moderniškam Ofise

Stenografė: — Tamsta labai pikta kalbėjote telefonu šį rytą su manim. Kas tokio buvo atsitikę?

Bosas: — Atsiprašau. Aš maniau, jog kalbu su savo žmona...

Ekonominių reikalų žinovai sako, kad ateinantieji metai busi gerai, bet darbai sumažėsia geresni, negu buvo 1950 metai. Pagerėjimai prasidėsia nuo 1955 metų.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ VISEMS GEROS VALIOS LIETUVIAMS.

Nuoširdžiai užprašu visus savo draugus ir bičiulius sutikti Naujuosius Metus mano užėjoje —

LITHUANIAN CLUB INN

JUOZAS JURSKIS, Savininkas
3212 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMŲ KALĖDŲ

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIU SAVO DRAUGAMS, KLIENTAMS IR VISEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

GEORGE BORCHERT

NAMŲ STATYTOJAS — KOTRAKTORIUS
8561 So. State Road — Oak Lawn, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.

BERTASH & COMPANY

Mėsos Pristatytojai
RESTORANAMS, VIESBUČIAMS, KLUBAMS IR ĮSTAIGOMS.
2332 Blue Island Avenue
Phone Virginia 7-7300-01-02

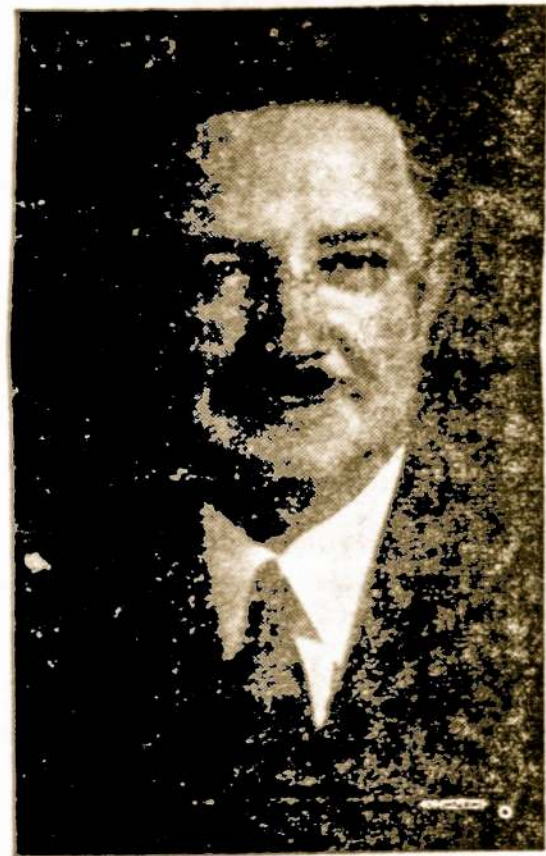
LINKSMŲ KALĖDŲ

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.

ALFRED VASAITIS LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS

1446 S. 50th Ave., Cicero, Ill. — Tel. OLYmpic 2-1003

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

JOHN T. ZURIS
TEISEJAS

Linksmiausių Kalėdų Švenčių Linkime Visiems Musų Kostumieriams, Draugams ir Visiems Chicagos Lietuviams!

S. BALZEKAS, Sr.

A Merry Christmas

S. BALZEKAS, Jr.

BALZEKAS MOTOR SALES Inc.

"U WILL LIKE US"
CHRYSLER-PLYMOUTH Distributors

4030 Archer Avenue Phone Virginia 7-1515

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

BEE'S & JOHNNIE'S TAVERN

BERNICE ir JOHN KASLAUSKAS, Sav.
4356 S. Mozart St. — Phone LAF. 3-9845

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

Linkime Visiems Savo Kostumieriams ir Draugams.

MALELO ELECTRIC COMPANY

P. K. MALELO, Prezidentas
ELECTRICAL CONTRACTORS
3336 So. Halsted St. — YArds 7-6067

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Linkime Visiems Savo Kostumieriams ir Draugams.

GOLD COAST INN

J. ir P. RACHUNAI, Savininkai
2525 West 71st St. — Chicago, Illinois

Baublys, Kuri Poetas D. Poška Išgarsino

Įkaltoja Trobelėje Buvo Globojama Daug Senovės Liekanų

Jau šimtas metų sukako, kaip griuvo senatve garsus kita syk Raseinių apylinkėje ažuolas Baublys. Septyni vyrai vos te galėdavo jį apkabinti. Kiek metų jis gyveno, sunku tikrai paktyti: bandyta skaityti kamieno rinčiai (reivės), suskaičyta 700, o vidurio jau gerokai buvo išpuvę.

Iš Baublio kamieno, abu galu lygiai nupjovęs, vidurį išduobęs, Dijonizas Poška buvo pasistatęs savo sode trobelę. Toje trobelėje gerdavo arbatą ir eiles rašydavo. Mat, bajoras, ponas — dvarą valdė, — o betgi mėgdavo lietuviškai rašyti. Paskui sumanė sunėsti į tą trobelę visas senovės liekanas, kurių žemaičiuose buvo pririnkę, ar pats iš žemės iškasęs.

Ko toje trobelėje nebuvo — ir senovės dievų, iš akmens iškalta, ir ginklų, ir visokių padargų, papuošalų!

Tie visi daiktai tarytum kalbėte kalbėjo apie lietuvių senovės gyvenimą. Pastatytas trobelės viduje Perkūnas, rodosi, žvalgėsi, ar visur žemėje tinkama tvarka viespatavo, ar nereikia kur lietuviui subarti, arba koks per daug įniršęs žemaičių priešininkas žaibais apmalšyti, o rasit liepti vėjams miškai išsiūbuoti, kad papuvusiais medžiais nedorųjų kryžievių būriams kelius užverstų.

Kybąs Baublio sienelėje šarvas, gerokai rūdžių pagrauztas, tarytum didžiūojasi, giriasi kita syk kryžievių vyresnįjį puošęs, vieną iš tų pirmutinių, kurie buvo atvykę žemaičių kalavijais krikščintyti. Tam kryžieviui taip patikę Nemuno krantai, kad sumanęs čia pats įsikurti. Radęs nepaprastai drūtą ažuolą, liepęs nukirsti jį viršūnė, ligi žemutinių šakų, ir ant jų pastatyti trobą. Toje troboje apsigyvenęs su 30 kareivių. Rytai ir vakarais klausydavęs lakštingalų — niekur taip gražiai čiulbančių nebuves girdėjęs, o dieną leidavęsis gilyn į žemaičius pasižvalgyti.

Kartą žemaičiai įsivilioję jį į pelkęs ir tenai nuklampinę kuo ne su visais palydovais.

Greta šarvų kalavijas vėlėję pakabintas — žemaičių vado Daumanto. Mat, ir senų senovėje žemaičiai nebuvo visi lygūs — tos pačios šeimos vienas buvo vyresnis ir kitas namiškius valdė. Kai reikėdavo kraštas nuo priešininkų ginti ir sodžius stodavo už sodžių, tada vieną sumaningesnį ir narsesnį dėdavosi kelių sodžių vyresniuojų. Kam didesnė valdžia būdavo duota tik tam tarpui, tojo rankose dažnai likdavo toji valdžia ir ilgesniam laikui. Juo dažniau tekdavo su kaimynais kovoti, juo daugiau reikėdavo vyresniųjų turėti. Tiems vyresniesiems pavesdavo visą apylinkę nuo priešininkų saugoti ir tam tikros tvarkos žiūrėti.

Jau Daumanto tėvas buvęs tokių vyresniuojų. Daumantas, paveldėjęs tėvo gudrumą ir narsumą, buvęs išrinktas visos plačios apylinkės vyresniuojų vadu. Gyveno įkalnioje vietoje, aukštomis ažuolinėmis sienomis aptvėrtoje — pilyje. Jo žinioje buvęs vyrų būrys — sargyba, kuri tą pilį nuolat saugojusi. Pavojui ištikus, aplinkiniai žemaičiai susimesdavo į pilį, maži ir dideli. Vyrai apsiginklavę padėdavo nuo užpuolikų gintis. Užtat apylinkė turėdavo Daumanto įsakymų klausyti, jo laukus dirbti ir visai pilies sargybai žuvis, medaus, drabužių kiek reikiant pristatyti.

Zuvo Daumantas kovoje su kryžieviais. Jo kūnas buvo sudėgintas, pelenai su ginklais, senovės papratimu, kalnelyje palaidoti. Durtuvas rasta ta kalnelį bekasinėjant.

Iš kitos šarvų pusės kyšojo Baublio sienelėje durtuvas, mediniam kotui pritaikintas. Tai ietis astrusis galas. Ietis lygiai tikdavo medžioklei ir kovoti su kaimynais užpuolikais. Sita ietis narsaus vyro — Survilos. Daug baisių lokių ir taurų jis nudūręs, daug kryžievių iš jo rankos galą gavę. Survilai nerūpėjo žemė dirbti — mėsos

prisimedžiudavo, o duonos pagamindavo kiti šeiminkai, arba iš kaimynų į sumedžiotuosius žveris išmainydavo. Ir jo vaikai ir vaikų vaikai nemėgo žemės dirbti, ir stengdavosi kitu būdu išmisti — įsigalėjusiems bajorams tarnaudavo arba anato kokio griebdavosi.

Savo trobelėje Poška rado vietas ir žemės darbų įrankiams: pakabino greta ginklų ir du plautuvu. Lietuviai seniau buvo išmokę žemę dirbti. Tuodu plautuvu, teisybė, buvo iš kitur į Lietuvą atgabentų, kartu su brangesniais ginklais už žvėrių kailius išmanytu. Vienas labiau rūdies paestas — senenis. Jis tarnavo žemaičiams dar tuo metu, kada žemės Lietuvoje buvo daugiau, kiek galėdavo išdirbti, kada dirbo ją kas norėjo.

Ne vienoje rankose jis buvęs — kelis kartus buvo lauke pamestas, kryžieviams netikėtai užklupus, ir vėl rastas. Kitas ne taip senas ir kietesnės geležies. Juo dirbta tuo metu, kada jau buvo Lietuvoje išgalėję didžiūnai. Didžiūnai, pasidaliję valdžią, pasidalijo ir žemės plotus kartu su žmonėmis. Paprastieji žmonės turėjo dalytis su jais visokio darbo vaisiais, taigi ir žemės vaisiais, o paskui ir tą pačią žemę dirbti, kaip ne savą, bet didžiūno. Didžiūnai ir įrankių geresnių rūpindavo, iš kitų kraštų parsigabendavo.

Ypač daug kabėjo Poškos trobelėje visokių papuošalų iš žalvario ir sidabro. Štai, matyti, buvusi puiki sidabrinė sagtis; tokiomis kryžievių vyresnieji segdavosi savo apsiaustus, kryžium padabintus. Ta sagtis buvo patekusi į žemaičių pelkes kartu su visu kryžievių apsiaustu, kai kryžievis, lietuvių apsuptas, ieškojo kelio išsprugti. Greta kita iš žalvario tokia, kokiomis segdavosi savo apsiaustus lietuvių kunigai. Čia vėl žiedas, čia auskaras — kokio didžiūno pačios papuošalas. Ir daug dar kalbėjo Baublio sienelėse kitų kitokių senovės palikimų.

Nesudarė Skirtumo

Vyras: — Aš įsitikinau, jog tu ištėkėjai už manęs vien tik dėl to, kad aš buvau paveldėjęs iš dėdės turto.

Zmona: — Klysti, mielas. Būčiau apsivedusi su tavim ir tame atveju, jei turėt būtum gavęs ir iš ko nors kito.

Seniausias J. V. senatorius yra Theodore Green, iš Rhode Island. Jis yra 85 metų amžiaus.

Pavėluota

Motina: — Aš tau sakiau, kad daugiau nebeįsileistum pas save Jono. Jis tau netinka.

Duktė: — Neįsileidau, jis pats įėjo į mano kambarį. Motina: — O kodėl neįėjai durų?

Duktė: — Aš, mamut, duris užrakinau, bet jis jau buvo viduje.

Nėra Krintančių Žvaigždžių

Žvaigždžių Lietum" seniau vadindavo daugelį krintančių dangaus kūnų, kurie žaibo greičiu pralėkdavo ir vėl dingdavo. Tikrenybėje, tai nėra žvaigždės, o tik nedideli kelių svarų meteorai, nukrinta ant žemės.

Po Koncerto

— Jūsų daina nunešė mane atgal į ankstyvos jaunystės laikus, kai aš buvau maža mergaitė. — Malonu girdėti. Aš neįsivaizdavau, kad mano daina taip toli nukeliautų...

Linksmų Kalėdų Švenčių

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.

Julius Kuzas
WHOLESALE MEAT DISTRIBUTOR

6840 So. Artesian Avenue
WAB. 5-8744

LINKSMŲ KALĖDŲ

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIU SAVO DRAUGAMS, KLIENTAMS IR VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

GEORGE WASLO

MORTGAGES — REAL ESTATE — INSURANCE
911 West 59th Street
Phone WENTWORTH 6-4837

Linksmų Kalėdų Švenčių

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS

JUOZAS SPAITIS

3259 South Halsted Street

Linksmų Kalėdų Švenčių

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.

ZOLP MILLWORKS

S. ir M. ZOLPIAI, Sav.
3554 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

Linksmiausių Kalėdų Švenčių Linkime Visiems Musų Kostumieriams, Draugams ir Visiems Chicagos Lietuviams!

JUSTINAS MACKEVIČIUS
PREZIDENTAS

STANDARD FEDERAL
Savings and Loan Ass'n

4192 ARCHER AVE.

CHICAGO, ILLINOIS

DIDŽIAUSIA LIETUVIŲ FINANSINĖ ĮSTAIGA

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

Lai ateinanti 1954 metai atneša visiems daug laimės ir pasisekimo, o mūsų brangiai tėvynei Lietuvai Laisvę ir Nepriklausomybę!

HEALTHY FOOD RESTAURANT

LEONAS ir ALEKSANDRA GILIAI, Sav.

3236 South Halsted Street

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ

ir Laimingų Naujų Metų!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.

JUOZAS BALCHUNAS

7155 So. Sacramento Ave. — Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

Joseph Dry Goods Store

JOSEPH PIKEL, Savininkas

3218 S. Halsted St. Chicago, Illinois

LINKSMŲ KALĖDŲ

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIU SAVO DRAUGAMS, KLIENTAMS IR VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

Archer Ave. Furniture Co.

JUOZAS ir KAZIMIERA KASIKAIČIAI

4140 So. Archer Ave.
CHICAGO, ILLINOIS

Apie Seną Žemaičių Ažuolą Stipruoli

Daug Ką Jis Buvo Regėjęs
Savo Ilgame Amfule

Žemaičiuose arti upės kranto stovi drutas gumbuotas ažuolas. Graudžiai šlama lapai jo parėtėjusiose šakose. Graudu seniui galiūni stovėti vienam plikame plote. Skaudi žmogaus ranka iškirto aplinkui medžius, tik vieną Stipruolį paliko. Už ką jo pasigailėjo, tik vienas senis Rimkus težinojo. Jis dažnai po Stipruoliu atsisėda palisėti, grįždamas namo elgetavęs.

— Sveikas, Stipruoli, ką gera besilami? — pasveikina Rimkus, atsisėda po ažuolu ir klausosi.

Jis, mat, ilgas metus medininku buvo, tai medžių kalbą permano.

Stipruolis, būdavo, šlama, da bartimi nusiskundžia, bet apie tolimą praeitį gėdėdamasis pasakoja — ir ką pats matęs ir ką iš senesniųjų ažuolų girdėjęs: kaip žemaičiai senovėje ramiai gyvenę savo krašte, žvėris ir paukščius medžioję, žuvis žvejoję, savo dievus garbinę; kaip paskui kaimynai pradėję juos puldinėti.

Daug vargo matę, su priešininkais kovodami, ypačiai su vokiečiais: vieni, kalavininkai, puolę iš žiemų ir rytų pusės, kiti kryžetviai, iš pietų ir vakarų. Šie tolesniųjų kraštų at-

eiviai norėję žemaičių šalį pavergti, jų dievus niekais paversti. Bet dievai laimingi žemaičių vadus ir leidę priešininkus nugalėti. Kaip mylėję žemaičiai savo kraštą, savo miškus, upes, laukus! Pats gerai pamenęs, kokie garbingi žemaičiai buvo jo jaunystėje, kokie garsingi kunigaikščiai tuomet valdė Lietuvą.

Siuo tarpu ypatingai skurdžiai Stipruolis šlamėjo.

— Sunkūs laikai virto, perniek mus, ažuolus, laiko, kaip paprasčiausius medžius reikalamas kerta. Štai mane dar kažin kam laiko. Tiesa, dar ir pagarbos ženklas, dievukas, prie mano kamieno prikabinatas. Tik ir dievuką mažą tegebria: kilstels praedidamas vienas kitas kepurė — ir tiek... Nesulaukisi nei pulkės iškilimės, nei didesnės šventės dievams pagerbti. Ne taip būdavo seniau, kai dar jaunas buvau.

— Kiek gi sau metų skaitai? — klausia Rimkus. — Kiek pamenu, vis toks drutas buvau, tik šakos kiek praretėjusios.

— Septintą šimtą pradėjau, sušlamėjo Stipruolis. — Laiminai gyvenęs šimtą savo gražios jaunystės metų, štai šeši šimtai metų vargstu dejuoju. Pradėjo mano sunkios dienos nuo didžiojo kunigaikščio Jogailos. Susidėjęs su Lenkais, paliojęs

tikėjęs senuosius dievus, Jogaila liepė naikinti visų dievų stabus, griauti aukurus, kirsti šventuosius miškus. Jūsų laikų — tai buvo 14 amžiaus pabaigoje. Sirdis drebėdama, graudžias ašaras liedami, naujų svetimų svečių verčiami, ėjo žemaičiai tų ateivių karaliaus įsakymų vykdyti.

Netoli manęs, vidury plačios pievelės, stovėjo galingas, platus, šakotas ažuolas, šventuoju pramintas. Drūtumo — ką čia ir lyginsi — bent du kartu toks, kaip aš. Žalias vasarą ir žiemą, turėjo apslautęs savo stipriomis šakomis didelį žemės plotą. Aplinkui stovėjome mes, mokesnietį ažuolai, seni ir jauni, kaip šventojo sargyba. Toliau ėjo kirvio nepaliestas draudžia masis miškas. Niekas jame nieko skauti nedrįso: čionai raudavo prieglaudus žmonės nuo savo skriaudėjų, paukščiai nuo medžiotojų.

Po šventojo šakomis stovėjo paties Perkūno stabas, apinkui kitų dievų ir dievaičių. Ties Perkūno stabu degė amžinoji ugnis, vaidilyčių sergima. Toliau, miško pradžioje, stovėjo krivio (didžiausiojo kunigo), vaidilyčių ir dar kitų dievų tarnai.

Krivis, visų gerbiamasis dievų įsakymų vykdytojas, čionai teisdavo žmones, teikdavo patarimų didžiūnams taikindamas juos namie arba drąsindamas kovoti su užpuolikais priešininkais. Didžiūnai ir žmonės lygiai klausydavo savo vyriausiojo kunigo. Per jo pagelbininkus vaidilos dėdavo aukas dievams melddami malonės.

Dažnai rinkdavosi čionai žmonių būriai savo metinių švenčių švesti, rengdamos ir karą, gero pasisekimo maldaudami, o karą laimingai baigę — dievams už pasisekimą dėkoti.

Tuomet ypač gausiai pasipildavo aukų. Susirinks, būdavo, kareivių būriai, žmonių minios. Aukuruose smarkiau ugnis liepsnoja, vaidilyčių rūpestingai kurstoma. Išeina krivis, kaip didžiūnas apsitaisęs, balta plačia juosta septynis kartus apsijuosęs, galvą aukšta kepure prisidengęs, savo galybės ženklu, lazda dviem kablūkiais, nešinas; aplinkui vaidilyčių būrys, tokia pat juosta kartą apsijuosęs, galvas žaliais vainikais pasipuošęs.

Apšlakstęs susirinkusius van deniu, iš šventojo šaltinio parneštu, kviečia visus atiduoti prideramą garbę dievams. Ra-

gai, trimitai gaudžia, skardās per mišką eina. Vaidilos, tris kartus apnešę aplink ažuolą pasakirtas dievams aukas — ir ožio ir jaučio galvas, deda jas į aukurą deginti. Žmonės atsidėję klausosi kunigų maldų ir, išskėlę aukštyn rankas, meldžia, kad dievai juos išklausytų.

Iškilius liepsna apžioja aukojamus daiktus — ženklas, kad auka dievų maloniai priimta. Minia, balsu šaukdama, savo linksmybę reiškia. Mes, ažuolai, tik šlamame, tik šlamame — pritariame minios šauksmui, tolyn į mišką šauksmo skardą leidžiame.

Kai tokią šventę keldavo priešininkus nugalėję, čia pat, pamaldoms pasibaigus, puotau-davo. Aukų mėsa, ragaišį, midų, alų neša, ant ilgų stalų deda. Klega, šaukia, linksminasi minia, tik skardas per mišką plaukia.

Melsdavosi, puotas keldavo vieni žemaičiai. Saugok Dieve, kad svetimas žmogus ar netikėlis koks į šventąjį mišką kojį įkeltų. Jei tik priešininkų didžiūną kokį atsivedavo dievams sudeginti, ypač kai koks puikus kryžetvis suimti pasisek-davo.

— Taip tad būdavo seniau, — skurdžiai sušlamėjo, baigdamas

savo pasakojimą, Stipruolis. — Bet paskui... paskui įsibrovė į mūsų kraštą svetimi žmonės. Emė skelbti svetimus papročius, senuosius niekinti. Baisu ir atsiminti, kaip, senuosius kunigus šalin išvarė, atelviai viską išnaikino. Senųjų dievų stabus nugriovė, šventąjį pakirto. Žemaičiai ilgai nedrįso pakelti prieš jį rankos. Pirmutinis, kuriam buvo liepta pradėti kirsti, užsikėsinęs čia pat krito negyvas. Tada pats vyresnysis kunigas, ateivis, pagriebęs jo kirvį, emė kapoti kamieną. Paskui jį žemaičiai šoko šį baisųjį darbą dirbti.

Parbloškę šventąjį emė ir kitus ažuolus kirsti, pasirinkdami kur didesnius. Tik jaunučius paliko.

Nuo tos dienos tik retkarčiais, slapta, slapta, lankydamo žemaičiai šią šventąją vietą. Ateina tytomis po mano pavėsiu, galvas nuleidę pastovi, padūsauja, kartais kokią auką prie mano kamieno palieka — mat, buvau didžiausias iš visų atlikusiųjų ažuolų ir šventąjį už kitus panašesnis. Paskui, daug vėliau, emė kalti prie mano kamieno dievukus, krikščionių Dievo ženklą.

Taip pasakęs Stipruolis nuti-

lo ir tuo tarpu nieko daugiau Rimkui nebesakėjo.

Rimkus dar kiek tylomis po Stipruoliu pasėdėjęs, atsikėlė, kilstelėjo kepurę ir nuėjo savo keliu, giliai atsidūsėjęs.

J. V. Karys Zdanowski, Pabėgęs į Lenkiją, Kariausias Prieš Ameriką

Komunistų radio rytų Berlyne paskelbė, jog pabėgęs į Lenkiją J. V. Karys Stanislaw Zdanowski prisiekęs ištikimybę kvilingų Lenkijai ir pareiškęs norą kariauti prie "imperialistinė Ameriką".

Laiške, kurį būk parašęs St.

Zdanowski, sakoma: "Aš pagėgau, nes nenoriu kariauti prieš savo artimuosius Lenkijoje, nenoriu būti įrankiu puolimams prieš Lenkijos žmones, arba kurio nors kito krašto gyven-tojus, trokštančius taikos".

Šį laišką, greičiausiai, parašė bolševikų propagandos biuras. St. Zdanowski atvyko į Jungtines Valstijas 1949 metais, matomai, jau užsikrėtęs komu-nizmo nuodais.

Atspėjo

Na, vaikelai, atsiveikink su teta. Ką reikia sakyti, ką teta eina namo? — Ačiū Dievui...

THE

J. STERLING MORTON HIGH SCHOOL and Junior College Board of Education wishes all of the residents of Cicero, Berwyn, Lyons, Stickney, Forest View, and McCook

the joys of the CHRISTMAS SEASON and happiness in the NEW YEAR.

EDWARD W. CHODL, President
JOSEPH F. MRIZEK, Secretary
CHARLES J. MATT, Member
OTTO OPLATKA, Member
OTTO PECHA, Jr., Member
GEORGE PROSCH, Member
JAMES ZOUREK, Member.

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

JONAS' TAVERN

JOHN ANDREŠIUNAS, Sav.

700 West 31st St. — Chicago, Ill

Linksmų Kalėdų Švenčių

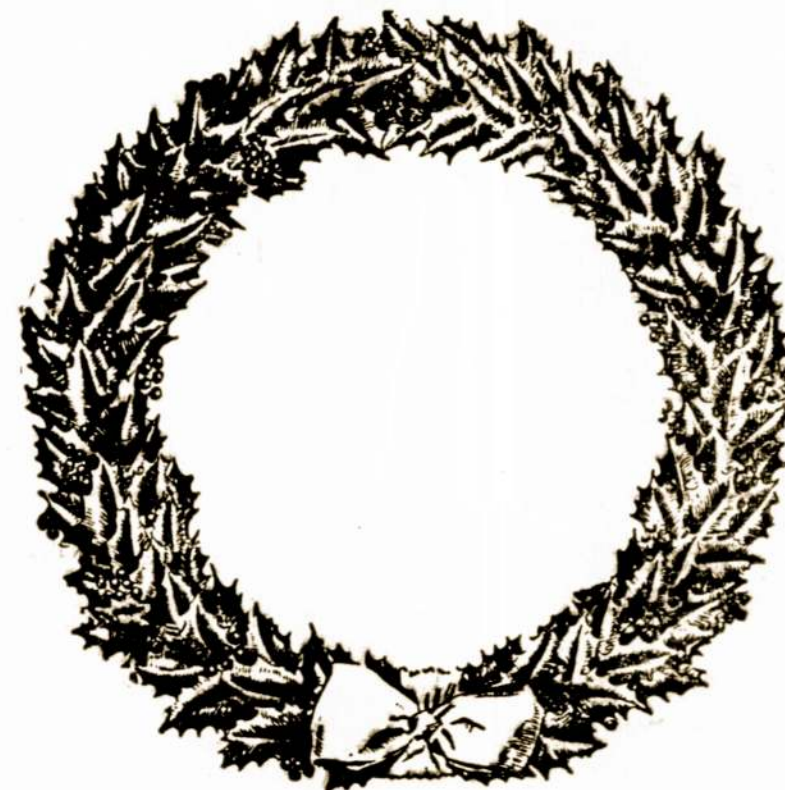
LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
Linkime Visiems Savo Kostumieriams ir Draugams.

MILDA BUICK SALES

DAN KURAITIS, Savininkas

907 W. 35th St. Chicago, Illinois

Linksmų Kalėdų Švenčių

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

JULIA'S TAVERN

ANTANAS ir JULIA VERBICKAI, Sav.

3204 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ

ir Laimingų Naujų Metų!

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Savo Draugams ir Kostumieriams.

UNIVERSAL RESTAURANT

THEO. KLIMAS ir

JULIA MALONIS,

Savininkės

750 West 31st St. — Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Švenčių ir Laimingų Naujų Metų linki

RAKAS PHARMACY

F. A. RAKAS, R. PH.

3201 South Halsted Street

Victory 2-8989 — Chicago, Illinois

K A L Ė D O S... Tai viena iš pačių didžiųjų švenčių visiems krikščionims ir lietuviams. Pagal seną gražų paprotį, Kūčių vakare laužysime plotkeles, jomis dalinsimės ir linkėsime artimiesiems, savo draugams ir pažįstamiems daug laimės, džiaugsmo, vilties ir visų svajonių išsipildymo.

Mano "Generolas" (ponia Bachunas) ir aš širdingai sveikiname tūkstančius mūsų draugų ir pažįstamų, su kuriais ilgai bendravome, ar per praėjusius metus naujų įsigijome. Nieko nėra šiltesnio mūsų širdims, kaip trokšti savo bičiuliams laimės ir matyti, kaip jiems pasiseka įgyvendinti savo kilnius norus ir troškimus.

Mes sveikiname visus lietuvius, gyvenančius čia Amerikoje, plačiajame pasaulyje ir ten toli Tėvynėje. Bet kiek išgalėdami savo mintimis ir kukliais darbais stengiamės niekad nuo jos nenutolti. Jei kiekvienas savo širdį ir mintyse nuolat gyven-sime Lietuvos laisvės ir gerovės troškimu, metal po metų artė-sime prie to idealo įkūnijimo.

J. J. BACHUNAS,

Tabor Farm, Sodus, Michigan.

PAČIAM ŽIEMOS VIDURY

Kietoji žiema Gruodžio mėnesyje

Siaurės žiemos — ilgos smarkios žiemos.

Ištisais mėnesiais, nejudėdamas, stovėjo vienodas tirštai pilkas dangus, neduodamas jokios žydrumo vilties. Ištisais mėnesiais po visą orą draikės rūmų rūkai, vartalojosi drumsai šarmo kunkuliai, sverdėjo tokios snieginų debesų duknos, lyg visos žemės jūros būtų pakilusios oran iš viršaus spausių.

Ir spaudė orą taip, kad net ausis spiegtė, šurpas užčiojo per odą, drebulys kratė žmones, kaip ligonis.

Tad krito sniegas, palengva, neskubėdamas, plačiai išsiskėtusiais kačiokais. Kaip krito, tai ir gulo, kur patekęs, spausdamas visu savo sunkumu.

Minkštas minkštas pačiupinėti, lengvas lengvas pakiloti, baltas tyras pažiūrėti, — džiaugies skyrium plaštakelėmis. Tik kai tos plaštakos ima ant kita kitos gulti be galo; kai pasidaro per visą uolektį stora, — tai, bra, ir pūkeliai sunku, ir rožių lapeliais galima užtrokšt. Minkšta, lengva, kol plona; virsta kieta pluta, kai stora; ir pūkelių duknos sveria pūda.

Sniegas gafa ant visko: ant tvorų, medžių ir stogų; ant žemės ir užalusių vandenų. Trokšta spazdiuamame ore — žmonės.

Snigs snigs palengva, ilgai, be galo; tai įminka pustyti.

Ims švilpti šiaurys. Pučia ir pučia, vienodai, neatsidėdamas, nestabtelėdamas, kol visa gamta nepradeda groti, kol tam grojikui šiaurui visi daiktai nepavirsta stygomis, švilpiančiomis savotiškais. Švilpia tvora, švilpia trobų sienos ir visi jos plyšiai; švilpia, pagaliau, visas oras tuščiame lauke.

Švilpia ir sniegas varo nuo daiktų, nuo žemės; supusto pusių kalnus vienur, visiškai nuplinka kitur.

Tai kyla pūga. Šiaurui i sutartinę atbėga rytys. Juodu besidarkant pamatęs, lyg tre-

čias, du šuniu susiriejus, puls vakaris. Ir pakils tokia dargana, kad nei dangaus, nei žemės nebesimato. Žmonės pamamėje klaidžioja, užpustyti durų nebeatsikasa, į trobas nebeįeina; vėputinėms siekiant šelmenų, pro langus nebesimato.

Zemė giliai įšalo. Visą šalį sukaustė toks šaltis, toks speigas, kokio niekas neatminė. Stingo kraujas gyslose, stingo smegenys kiauše. Kas tik bus oran kokiuo reikalu išėjęs, greitai sprunka vėl atgal gryčion studentų. Ne visai gelbsti nuo speigo trobos sienos; vis dėlto viduje nors gi nėra bailės už ausis, nosies galą, kad pabalė nepagėstų.

Ūtiti, šalta!

Rugeliai nemalta, turgun nevažiuota, ožka neparduota...

Aimanuoja ūkininkai, kad visi jų reikalai sustojo, lyg ir juos siaurės vėjas būtų sukaustęs surakines.

Atgudo žmonės nuo darbų, nebemokėjo jų dirbti, ir nebeįdirbo. Nebeliko nei geidulių, nieko nebeįpagaudė. Vaikščiojo lyg lokiai žiemos metu: pasiblausę, labai tai man; savo letenos, anot to, bepažysdami.

Nevikriai, atsileidę, besukiojo spalnuotas linų pabrukas, bevių pančius ir virvagalius, patys nežinodami, kam; nebent patiemis iš nuobodžio pasikarti.

Tai visais kūnais ant stalų pasidribinę, nei riebių triausių nenusižodami, nei įprkaitintų kailinių nuo nugaros nenusiplėsdami, lyg tik tam kartui būtų sule sėstelėjęs, po penkis šešias valandas ėjo — kiko. Kreida ar angliu nurašė visą stalą lazdomis, ratais, kryžiais ir vis nenorėjo baigti. Bijojų baigti, nes pabaigus kortoti, kils tas pats įkyrus klausimas, kaip vakar, užvakar, prieš mėnesį, prieš du, tris, penkis, šešis mėnesius. — **Vaižgantas.**

Bermudo konferencijoj Pran cūzijos premjerui Laniel būsią tiesiai pasakyta, kad Amerika Anglija darys žygius vokiečius apginkluoti ir be prancūzų sutikimo.

Jie Linki Linksmų Švenčių Visiems!

JONAS IR ELENA BORDEN-BAGDŽIUNAI

Zinomas mūsų veikėjas-veteranas Jonas Borden-Bagdžiūnas ir jo žmona Elena išreiškia kogeriausių linkėjimų Kalėdų švenčių proga visiems mūsų tautiečiams lietuviams.

Jonas Borden-Bagdžiūnas yra daug pasidarbavęs mūsų šveivijos gerovei ir Lietuvos reikalams. Jis buvo sumanytojas "Laisvės Varpo", jis atkvietė iš Lietuvos sportininkus, jo pastangomis įsteigta stipendijos jauniems amerikiečiams lietuviams Vytauto Didžiojo Univ-tete, Kaune, ir įvykinta daug kitų gražių sumanymų.

Už tuos darbus Lietuvos vyriausybė jį buvo apdovanojusi Vytauto Didžiojo ordinu, trečiojo laipsnio. Jonas Borden-Bagdžiūnas dar ir šandie tebera kovos fronte už Lietuvos išlaisvinimą.

Patarimas

Tėvas: — Stefanija, ar jau esi pasirušius ištekėti už Antano?

Duktė: — Ach, tėveli, man gaila yra apleisti mamytę...

Tėvas: — Tai pasiimk ją su savimi, aš galiu vienas pasilikti.

Oras Stiklinėje

Sako, kad oras esantis prasto stiklinėje sveria tiek, kiek aspirino tablečių.

Ji Turės Skristi

Vaikas: — Manytė, aš maniau, kad angelai gyvena danguje ir skraido. O vakar tėvelis angelu pavadino mūsų tarnaitę...

Motina: — Tu pamatysi, vaikeli, kaip ji tuojau išskris iš mūsų namų!

Rugsėjo mėnesį naujų namų Amerikoje buvo pradėta statyti 92,000, o pernai per tą pat mėnesį — 101,000.

Didžiausi Lietuvos Krašto Plėšikai Buvo Ir Yra Maskoliai

Lietuvos Turtus Pradėjo Grobti Nuo Vidurio 17to Šimtmečio

Sekdami mongojų pavyzdį, maskoliai ėmė veržtis į vakarus plėšikavimo tikslais jau nuo Jono Baisiojo laikų. Pirmieji puolimai buvo pradėti prieš Lietuvą, kuri tuomet buvo pasiturintis kraštas ir vedė plačią prekybą su įvairiomis kitomis šalimis.

Maskoliai užpuldavo įvairius Lietuvos miestus bei sritis, ir prisiplėšę kiek tik galėdavo panešti ar pavežti, traukdavo atgal.

Bet didžiausias toks puolimas prieš Lietuvą įvyko viduryje 17-to šimtmečio, kai caras Aleksejus su 200,000 kariuomenės įsiveržė į tą kraštą. Maskoliai tada buvo užplūdę veik visą Lietuvą, išskyrus Zemaitiją, ir ne tik plėšė ir grobė privatinį žmonių turtą, bet naikino liepsnose ištisas sodybas, miestelius ir miestus. 1655 metais Vilnius tapo nuogai apiplėštas, o paskiau ištisai sudegintas. Panašaus likimo susilaukė tuo metu ir daugelis kitų puošnių ir turtingai gyvenančių Lietuvos miestų.

Sunkių darbų lietuviui šiaip taip atkūrė savo kraštą ir vėl pradėjo normaliai gyventi. Bet toji ramybė tęsėsi neilgai. Maskolių invazijos ėmė kartotis dažniau ir plėšikavimai sekė paskui jas. Pabaigoje 18-to šimtmečio visa Lietuva atsidūrė maskolių nagaose.

Tuomet vėl buvo vykinamas kuoplaciausias apvalymas. Bran genybės užtiktos privatiniuose namuose, kaip tai: auksiniai, sidabriniai reikmenys, paveikslai, orientališki kilimai (divonai), baldai buvo gabenami į Rusiją. Viešos įstaigos — knygynai, muziejai, meno galerijos, archyvai buvo "apvalyti" nuo visų vertingesnių dalykų. Tas grobis tapo nugabentas į Peterburgą ir iš jo įkūrta Ermिताžo muziejus. Uždarius Vilniaus universitetą, visas jo turtais buvo nuvežtas į Kieva ir atiduotas naujai kuriamam Vladimiro universitetui.

O kiek maskoliai yra atėmę iš lietuvių žemių, namų, dvarų ir kitokios rūšies nuosavybių? Kiek lietuvių išgrūsta į Sibirą, Sachaliną, o jų turtai konfiskuota?

Bet dabartiniai raudonieji maskoliai pralenkė viskuom savo pirmtakūnus. Jie atėmė iš lietuvių visą jų turtą, nepalikdami nieko, ir ne gana to, visomis priemonėmis naikina pačią tautą.

Tokiems galvažudžiams neturėtų būti vietos ne tik Europoje, bet ir Afrikoje, tarpe laukinių kanibalų. — Alfa.

Informacija

Įsigėres: — Labai atsiprašau... pasakykite man kur aš ištikro esu?

Praeivis: — Dabar esate Didžiojo gatvėje.

Įsigėres: — Man ne svarbu smulkmenos, o tik miesto vardas.

Superior ežeras yra giliausias ežeras visame Amerikos kontinente.

Šiuo metu vidurinis mūrininkų uždarbis J. V. yra \$2.71 į valandą.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS IR VISUS LIETUVIUS KALĖDŲ ŠVENČIŲ PROGA.

ALFONSE F. WELLS

CHICAGOS MIESTO TEISĖJAS

LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir Laimingų Naujų Metų!

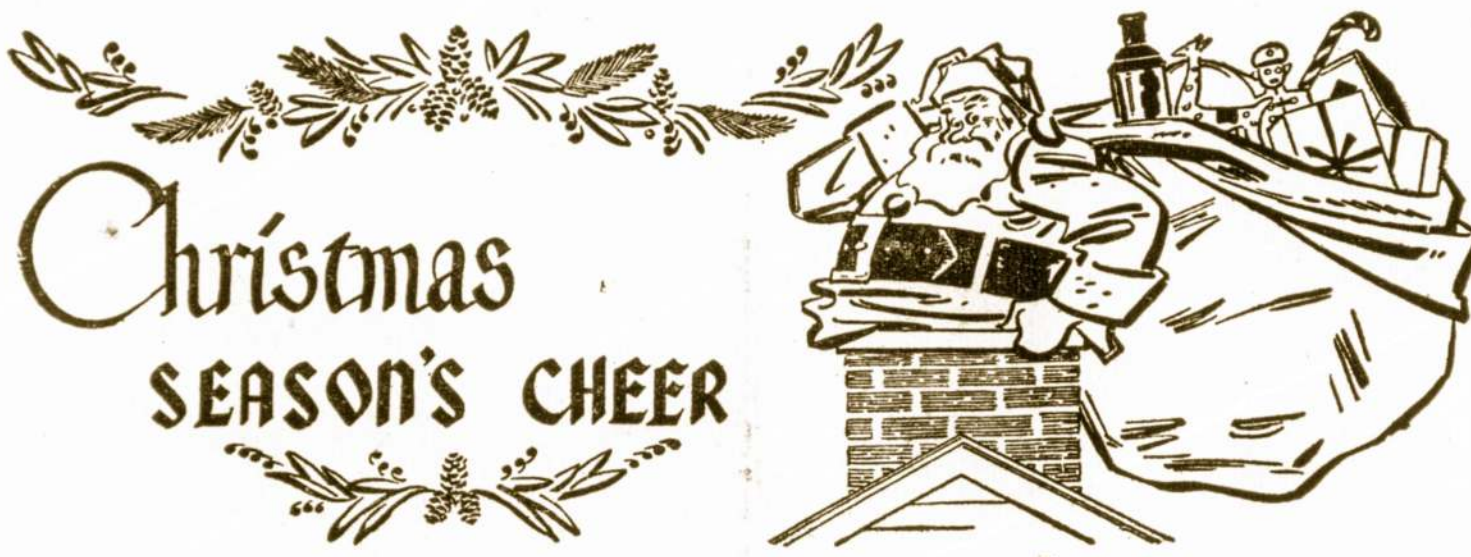
Linksmiausių Kalėdų Švenčių Linkime Visiems Chicagos Lietuviams!

DAINA TELEVISIO CO.

3130 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

Norime Palinkėti Visiems Chicagos Lietuviams Linksmų Kalėdų Švenčių ir Laimingų Naujų Metų!

Mūsų troškimas yra kad šios Kalėdų Šventės atneštų daug džiaugsmo ir daug smagumų kiekvienam. Išreikšdami tokius linkėjimus vieni kitiems, mes tuomi prisidedam prie Kalėdų nuotaikos puošnumo ir iškilmingumo. Tai yra mūsų nuoširdžių linkėjimų prasmė šiame šiame didžiųjų švenčių laikotarpyje.

Mūsų protėviai jungdavo šias Kalėdų Šventes su Šviesos laimėjimu prieš tamsybės pajėgas, su Saulutės grizimu iš tolimos nelaisvės, su tiesos triumfu ir pergale. Mes tikimes, žmonijai ješkant tiesos ir laisvės, pasiliuosuos iš tamsybių vergijos ir mūsų tėvų kraštas — Lietuva. Bet tai neįvyks savaime.. Už tą turime visi dirbti ir pasiaukoti iki laimėjimo.

Pivaronas Baking Co.

ALGIRDAS ir LENARD PIVARONAI, Savininkai

Kepėjai Lietuviškos Ruginės Duonos "The Winner" ir Kvietinės Duonos

4622 So. Marshfield Ave.

Chicago, Illinois